

אוזיאש הופשטטר

“אוזיאש הופשטטר” / הארץ / אפריל 1966 / תע' יחיד / גלריה “דוגית” / תל-אביב

רישומיו של אוזיאש הופשטטר מהווים מופע מיוחד באמנות הישראלית: סגנון אישי ביותר, שלמרות היותו מקביל למספר אסכולות, הריהו בכל זאת מחוץ להן. בתערוכה הנוכחית מופיע שלב נוסף בהתפתחות רישומו של אמן זה. הגוון האקספרסיוניסטי החריף, שאפיין את כל ציוריו הקודמים, עדיין קיים, אך הפעם מובלט יותר האספקט הסוריאליסטי-פנטאסטי שבעולמו הציורי של הופשטטר. הרישומים נעשו בטכניקה קפדנית יותר מאשר אי-פעם והעיצוב הזהיר מקנה לרמויות המוזרות שברישומים מעין פיסוליות שנהבית. העיצוב הפיסולי אינו הופך את הרמויות לסטאטיות כלל ועיקר; היפוכו של דבר, הן נזילות ושטופות ומצויות, בעיצומו של תהליך תמורה ושינוי מתמידים, בעולם מוזר ואפל בו שוררים פחדים מאיימים ועליצות מוזרה. מעניין לציין שהפעם בולטת קירבה מסוימת בין המציאות המופיעה בציוריו של הופשטטר, ובין זו שהופיעה בתקופות מסוימות בציוריו של יוסל ברגנר. יש אפילו קירבה מסוימת בטכניקת עיבוד הרמויות. השוני הוא בהעדפתו של הופשטטר להותיר את הרמויות במצב נזיל ומשתנה ובעיצוב החלל בו נמצאות הרמויות.

יואב בראל, בין פיכחון לתמימות: על האמנות הפלסטית בשנות ה-60 בתל אביב, מוזיאון תל אביב לאמנות, 2004